

[Grethe Kindberg Jørgensen]

blive rost for sin ændrede opfattelse af den polske regerings skærpede holdning over for det polske folk og Solidaritet.

Endvidere vil man fra sovjetisk side benytte en sådan lejlighed til at propagandere med en holdningsændring, som man nu vil sige har fundet sted i Danmark, bl.a. over for vore allierede og over for USA.

CD må dybt beklage, at vi må tage til efterretning, at vi er på vej til denne enegang, ikke blot i forhold til Det europæiske Fællesskab og den europæiske politik, som hviler på Romtraktatens ånd og bogstav, men også i forhold til den politik, som vi i kraft af vort medlemskab af NATO er allieret med USA om.

Jeg skal til slut bare kort sige, at efter min og CDs opfattelse er der ikke længere tale om noget juridisk. Der er tale om noget politisk.

Jeg vil gerne til hr. Ivar Nørgaard sige, at efter CDs opfattelse har den nuværende udenrigsminister nøjagtigt fulgt den praksis i markedsudvalget, som den tidligere udenrigsminister har fulgt.

CD må stemme for forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Har udenrigsministeren i denne sag overtrådt det mandat, han fik i markedsudvalget? Det har et særligt udvalg brugt det meste af sin tid til at få undersøgt. Jeg har forsøgt at gøre mig umage med vurderingen af dette spørgsmål og med at vurdere det kritisk, for jeg er enig med hr. Ivar Nørgaard i det grundsynspunkt, at respekt for de mandater, der gives, er en hovedhjørnesten i den opbygning, der er skabt om vores markedspolitik. Derfor er det et vigtigt spørgsmål.

Jeg mener ikke, at udenrigsministeren har krænket det mandat, han fik. Det mandat, han fik, var ikke et påbud om, hvorledes andre lande skulle forholde sig. Det var et påbud til ministeren om, at Danmark ikke kunne været bundet i mere end 2 måneder. Og det mandat mener jeg ministeren har levet op til. Danmark er fra 1. marts ikke bundet af den forordning om sanktioner, som er udstedt i henhold til artikel 113.

Det mener jeg er dokumenteret på flere måder. Det er for det første dokumenteret med henvisning til Argentinasagen. I Argentinasagen skete der det, at der blev udstedt en forordning, der fremtræder som gældende i

alle medlemslande i alle enkeltheder. Danmark trak sig ud af den. Forordningens udseende dækkede ikke i Argentinasagen over det reelle forhold, som var, at vi kunne trække os ud og gjorde det.

Jeg mener, det er yderligere dokumenteret – og det er et synspunkt, som jeg især vil henlede hr. Holger K. Niensens opmærksomhed på – med henvisning til, at den nuværende forordning om sanktioner efter sin ordlyd fremtræder som gældende i alle medlemslande i alle enkeltheder, men Grækenland står udenfor. Hvordan kan det gå til? Hvordan kan det gå til, at Grækenland kan stå udenfor, når forordningen fremtræder, som den gør? Det kan kun gå til på den måde, at Grækenland som Danmark har taget et gyldigt forbehold.

For nu at få søm og skruer i argumentet vil jeg henvise til en artikel i dag i Jyllands-Posten, hvor selveste, skal vi sige ypperstepræsten, når det drejer sig om fortolkningen af traktaterne, nemlig generaldirektøren for Kommissionens juridiske tjeneste, som ikke har ord for at være modstander af fællesmarkedet, ifølge Jyllands-Posten anlægger den fortolkning, at hvor det drejer sig om sanktionspolitik, kan intet medlemsland, skal vi sige fraskrive sig sin ret i henhold til artikel 224.

Med andre ord: selv om der vedtages en forordning, har et medlemsland rettigheder i henhold til artikel 224.

Jeg mener, at den vurdering, som her kommer fra generaldirektøren, helt og fuldt understøtter den fortolkning af mandatproblemet, som udenrigsministeren og udenrigsministeriet har fremlagt under udvalgsarbejdet.

Jeg mener, det er af overordentlig stor betydning at få også dette belyst, og jeg skal derfor bede om, at der bliver fornyet udvalgsbehandling, således at udvalget under en eller anden form kan stifte bekendtskab med de synspunkter, som generaldirektøren for den juridiske tjeneste har anlagt. Vi har et ufuldstændigt avisreferat af nogle synspunkter, men det ville være rigtigt, at udvalget fik lejlighed til, hvis det er muligt, at stifte nøjere bekendtskab med disse synspunkter, og derfor skal jeg bede om, at der bliver fornyet udvalgsbehandling.

En ting undrer mig i denne diskussion. Det er: hvorfor har man egentlig interesse i